U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **V. K.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Prokopem, advokátem se sídlem Jeseniova 837/10, 130 00 Praha 3, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 225, 225 08 Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2010, č. j. 7205194865/48091-SA, v řízení o kasační stížnosti JUDr. Miroslavy Virágové, advokátky se sídlem Jesenická 146, 793 26 Vrbno pod Pradědem, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 2. 2012, č. j. 2 Ad 89/2011 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podáním ze dne 11. 2. 2011 brojil žalobce u Krajského soudu v Ostravě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2010, č. j. 7205194865/48091-SA. Usnesením ze dne 17. 6. 2011, č. j. 18 Ad 42/2011 - 12, ustanovil Krajský soud v Ostravě žalobci pro řízení o podané žalobě zástupcem z řad advokátů JUDr. Miroslavu Virágovou. Následně byla věc na žádost žalobce usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011, č. j. Nad 26/2011 - 33, přikázána k rozhodnutí Městskému soudu v Praze. Poté požádala ustanovená zástupkyně přípisem ze dne 12. 1. 2011 o zproštění ustanovení z řad advokátů s ohledem na skutečnost, že se klient zdržuje v Praze a že z popsaného důvodu byla věc přikázána Městského soudu v Praze.

[2] Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. 2. 2012, č. j. 2 Ad 89/2011 - 49, byla JUDr. Miroslava Virágová zproštěna zastupování žalobce (výrok I.), byla jí přiznána odměna za zastupování ve výši 800 Kč (výrok II.) a zástupcem žalobce z řad advokátů byl ustanoven Mgr. Jiří Prokop (výrok III.).

[3] Druhý výrok citovaného usnesení městského soudu napadla JUDr. Miroslava Virágová (původní ustanovená zástupkyně žalobce; dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížností, v níž namítla nesprávné stanovení výše odměny za zastupování. Konstatovala, že ve věci učinila nejméně tři úkony právní pomoci podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to převzetí a přípravu zastoupení, prostudování spisu na informačním oddělení Krajského soudu v Ostravě dne 15. 7. 2011 a sepis žaloby a jejího doplnění z 20. 7. 2011 a 12. 1. 2012. K těmto úkonům jí soud měl přiznat i 3 × režijní paušál. Rozsáhlé právní porady s manželkou žalobce ohledně předmětné věci vedené telefonicky a emailem stěžovatelka ani neúčtovala. Na náhradě cestovních nákladů požadovala stěžovatelka dále 1063,20 Kč a za čas strávený na cestě náhradu ve výši 600 Kč; celkem tedy stěžovatelka požadovala odměnu za zastupování ve výši 3613,20 Kč.

[4] Vyjádření žalobce ani žalované ke kasační stížnosti nebylo v dané věci vyžádáno, neboť se jedná o věc týkající se osobně a výlučně stěžovatelky.

[5] Nejvyšší správní soud, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti postupem podle § 109 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji pro nepřípustnost.

[6] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s., *je kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, nepřípustná*.

[7] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že „*rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Rozhodnutím o nákladech řízení ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování účastníka řízení (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Kasační stížnost proti takovémuto rozhodnutí Nejvyšší správní soud odmítne [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.]*“ (srov. usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. 2 Azs 76/2003 - 41, publikované pod č. 644/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Uvedený názor o nepřípustnosti kasační stížnosti směřující výlučně proti rozhodnutí o náhradě nákladů řízení potvrdil následně i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, publikovaném pod č. 2116/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz. V něm konstatoval, že ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je aplikovatelné „*pouze na kasační stížnosti podané výlučně proti výroku o nákladech řízení*“.

[8] Právě o takový případ se v nyní projednávané věci jedná. Stěžovatelka v předmětné kasační stížnosti brojí výlučně proti druhému výroku usnesení městského soudu, kterým soud rozhodl o výši odměny stěžovatelky za zastupování; jiný kasační důvod ve svém podání neuvádí. Rozhodnutí o přiznání odměny za zastupování ustanovenému advokátu je přitom nutné chápat jako rozhodnutí o nákladech řízení ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. (blíže srov. bod [7] shora), přičemž kasační stížnost směřující výlučně proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

[9] Nejvyšší správní soud dodává, že za stávající právní úpravy nelze ve správním soudnictví napravit případná nesprávná rozhodnutí krajských soudů o nákladech řízení (tedy ani rozhodnutí o stanovení výše odměny ustanoveného advokáta), pokud není

současně kasační stížností napaden též výrok o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2010, č. j. 4 Ads 52/2010 - 115, www.nssoud.cz). S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavřel, že kasační stížnost směřující proti druhému výroku usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 2. 2012, č. j. 2 Ad 89/2011 - 49, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná, proto ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] K tomuto postupu Nejvyšší správní soud přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Vzhledem ke zřejmé nepřípustnosti kasační stížnosti by totiž jakýkoliv jiný postup byl zcela bezúčelný, formalistický, v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie a nemohl by vést k ochraně práv stěžovatelky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244, nebo usnesení ze dne 24. 10. 2011, č. j. 8 Afs 54/2011 - 39, obě rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz; přiměřeně např. i usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 631/05 ze dne 8. 3. 2006, http://nalus.usoud.cz).

[11] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu